

**Projev Jaroslava Kubery,
předsedy Senátu PČR,
u příležitosti Dne památky obětí holocaustu
a předcházení zločinům proti lidskosti
Senát Parlamentu České republiky,
25. ledna 2019**

Vážené dámy a pánové, vážení hosté,

dovolte mi vás přivítat v historických prostorách sídla Senátu Parlamentu České republiky. Toto setkání ústavních činitelů, představitelů Senátu i Poslanecké sněmovny, Federace židovských obcí v České republice a Nadačního fondu obětem holocaustu, má dlouhou tradici.

Přesto, jako by se každý rok, a bohužel, čím dál naléhavěji a intenzivněji zdá, že náš boj proti antisemitismu nebere konce. Sledujeme jeho nárůst téměř po celé Evropě, sledujeme jistou liknavost elit při potírání antisemitismu, jsme svědky jakéhosi tichého obratu. Kdy se z demokratické země, jediné ve svém neklidném regionu a tradičního přítele západních demokracií, vyznavače našich hodnot a oddaného spojence, stává poznenáhlu nepřítel jen proto, že ta země je židovská.

Ale antisemitismus není ve své podstatě jen nenávisť vůči všemu, co je židovské. Antisemitismus vyrůstá na podloží, které je neslučitelné s demokracií, s emancipací lidí, s tolerancí obecně, s principem osobní svobody. A zodpovědnosti. Vždyť antisemitismus je odmítnutí zodpovědnosti, je to snaha přenést zodpovědnost, vinu na někoho jiného a jeho za to trestat. Proto se vždy ostře stavím se svými kolegy proti projevům antisemitismu, ať ho provádějí v rámci vládní politiky v Teheránu či v Irsku nebo u nás doma.

Čím to je, že ačkoliv se od konce druhé světové války pravidelně konají vzpomínkové akce na oběti holocaustu, často za přítomnosti čelných představitelů mnoha evropských států, antisemitismus narůstá?

Jak je možné, že případný budoucí premiér Velké Británie pan Corbyn ve svém projevu přirovná izraelskou vládu k nacistům a nemá to na jeho politickou kariéru žádný dopad?

Vždyť třetina Evropanů se dokonce myslí, že Židé mají příliš velký vliv na světové finančnictví a byznys. A dokonce je 54% Evropanů si myslí, že Židé mají právo na svůj vlastní stát. A 20% mileniálů v USA si není jistých, zda slyšelo někdy o holocaustu.

V boji proti antisemitismu je nutné poukázat ještě na jeden aspekt. Politicko-hospodářský. Hospodářský a technologický vzestup státu Izrael je samozřejmě trnem v oku jiným hegemonům v oblasti, jako jsou bohaté arabské státy, Írán a další země. Ti všichni jsou pro Evropu a celý západní svět nezanedbatelní spoluhráči na globálním hřišti.

Ale my nesmíme dovolit, aby se nám Evropanům takové trestuhodné politické kličkování vymstilo. Prolínání existence demokratického a suverénního státu s projevy antisemitismu je nepřijatelné. Bez nadsázky tu říkám. Padne-li Izrael, padne náš západní svět. Hrůzný stín minulosti holocaustu bohužel stále nepatří jen do učebnic dějepisu, je stále živý a hrozí novými tragédiemi. A dnes se navíc stává součástí ideologického boje. O holocaustu dnes mluví kde kdo, často v těch nejneuvěřitelnějších souvislostech. Hrůzu tragédie šoa tak vybydluje, tuneluje, jak se v Česku říká, a rozměňuje.

A to je stejně nebezpečné, jako zapomínat na samotný fakt holocaustu.

A nejde samozřejmě jenom o antisemitismus. To, co tu říkám o stále přítomné nenávisti k Židům, platí například i o Romech. I oni jsou pořád a stále dokola vystavováni společenské šikaně, občas někdo vhodí hořlavinu do romského domku a jakoby se nic neděje.

Ale to je špatně.

Mějme to na paměti a nesmiřujme se s touto skutečností.